

שלמה סקולסקי

למנצח על הנקמות

קום עוד יקום מקרבנו נוקם,
מי אלהים, כי יקום — — —

בת-שירתך תטפחהו גאטב
אף תסתלהו אני

ומגולת ועשה — עוד קלחב
נקם-עולמים הוא יגדל.

בת-שירתך, בך כל צליל, כל סרוז-
קדש לך-טפוחי.

כב-נקמות, דרוך-עו ופוזו
קום הוא יקום, לך קטיו

לא הספור על גדי-הזקב,
סחר צמוקים ושקדים —

אך שיר אחר יעם עלומותיו-
שיר על דמים, על גדים...

אש כל מוקד, דור אבות בו אכל,
היא תשמש לנו את,

עת בין-ערבים סודי לו אגל,
סוד הוקם המברך.

סבי-נא, בת-שירתך, לא כק בי הוא,
סבי בעיר ובקשר,

עד הנשמת יהודי תמצאיתו:
צמה-טעשים ונאדר.

קום עוד יקום מקרבנו נוקם,
מי אלהים, כי יקום — — —

קול דם אבות באקור נצרטו
לם בעורקיו ישמאג:

ומחלב אמהות שנשרטו —
אש סרוזו הוא ינק:

בת-קול ה"שמע", מפיחם התמלס
ואל ראשם כי גרון

טרם עלה אלי כס-השוקט —
בו הוא ימצא לו ויו:

צחוק-עוללים, אשר טרם קדם
שמש של בקר ונהב

והיה וצק צרוף על שדי-אם —
לא עוד יסור מעיניו:

קול גחנקים, סתפתלים בנגשן,
יד משועת לשוא,

נאק דורות שקלו בצשן —
לא עוד ידם באוניו:

זו הענות, בחומות לך שגכה,
קמה על מנת לגבר —

לו היא תהיה לאויר ונשמה בך
אש-עקרתו לדור-דור.

קום יקום מקרבנו נוקם,
מי אלהים, כי יקום — — —

גורו לך, מנצחים, והסתו,
שיר נקמתי קורם עור,

מהו הר-געש, תהום הרעישתו
מול זו סמת-המגור ז

גורו טוטונים, נכון לך יום,
יום פקדה, יום נקם —

אנה תנוסו והוא לך אים —
אם לעמי דורש-דם.

אף אנחה, גרמנים, אף אסת
אף לא דמעה, דמעת-תם

שגידכם נעקרה — לא תאבד,
זכר קלן הוא יקם.

לא אתנו-ונות לו היו דמי אחיו,
כי ימירום שלמים —

שלם אסד לודונה, עם נחשב,
— כק נרדמים, נרדמים...

וארורים הנותנים יד במצל,
שלי רוצחיהם להם שי —

גם עליהם דורש-קבוד-עמי יצל,
אל נקמות — אליהו

קום עוד יקום מקרבנו נוקם,
מי אלהים, כי יקום

גדל-תעוזות ופזם וזאם
יעל ליום השלם